Ej fått förberedelsematerial, istället se mejlkonversation nedan:

Hej Frida

Jag har en “stor skärm” till bildtelefoner som jag tänkte visa upp.

Det finns behov av en rejält större skärm för vissa brukare och jag har 5 stycken (and counting) med det behovet i Östergötland. Här räcker det inte med en laptop som hittills har varit en lösning för större skärm.

Jag tar:

- en befintlig surfplatta Microsoft Surface Go som är min “standardbildtelefon”
- en 24-tums touchskärm från Dell
- en webbkamera
- en USB C vinkeladapter
- ett 3d-printat kit från skaparstugan (dvs från mig)

Resultatet blir det som jag bifogar bilder på. De printade (röda) delarna gör att kablar, kamera och surfplatta hålls prydligt på plats och paketet blir därmed mer kompakt och “städsäkrat”. 👍

Jag har än så länge bara två av fem exemplar ute hos patient, men alla ska ut så fort det går.

Nu är det så att jag kanske inte hinner fixa och få med ett fysiskt exemplar till konferensen (jag ska ha semester i två veckor nu). Det kanske räcker med bilderna.

/staffan

26 oktober 2026, 13:17, Frida till Staffan

Hej!

Hur tänker ni med 3D-printade prylar i kombination med regelverk för med MDR, specialanpassning, konsumentteknik osv? Det vore toppen att få med, så det får du gärna berätta om! Jag är själv inte proffs inom det, men Martin kommer definitivt ställa frågorna! 😊

Med vänlig hälsning
Frida Backelin

26 oktober 2026, 14:21, Staffan till Frida

Hej

Det är väl så att vi inte riktigt har något färdigt regelverk vad gäller 3d-printade produkter. I det här fallet så handlar det ändå om kabelsamlare, kabelförare, kamerahållare, en “pekfinger-guide” och allmän “paketering” av sladdar och övrig utrustning.

Min tanke med den här produkten är att jag, från det behov som finns, tar fram en prototyp och testar, testar och testar. Den innehåller inte några direkt “kritiska” delar utan det handlar om att det är en paketering. De separata delarna fungerar ihop utan att de är paketerade på det här viset, men det funkar inte lika bra hemma hos patient.

/staffan

Tillägg från Martin:
Jag behöver nog invända mot just formuleringen att det saknas regelverk för 3D-printade produkter. **Regelverket finns. Frågan är vilket regelverksspår den aktuella konstruktionen omfattas av.**

3D-printning är i sammanhanget en tillverkningsmetod. Om man konstruerar delar för en patientlösning och exempelvis fixerar kamera, surfplatta, kablage och annan utrustning behöver man bedöma vilken funktion de egenkonstruerade delarna får, om de påverkar säkerheten eller funktionen hos övriga produkter och om konstruktionen innebär exempelvis specialanpassning eller egentillverkning.

Att delarna uppfattas som okritiska eller att prototypen testats många gånger ersätter inte den bedömningen. Tvärtom behöver testningen ingå i ett

dokumenterat arbetssätt där risker identifieras, riskkontroller verifieras och den färdiga lösningen godkänns för den användning den är avsedd för.

Jag tycker därför absolut att lösningen är värd att visa. Den blir samtidigt ett väldigt bra konkret exempel på varför vi behöver ha med MDR-perspektivet när vi arbetar med 3D-printning i hjälpmedelsverksamhet.